

Les veritats de Ramon Barnils

14 reflexions del periodista, que deia que «la cultura mai ve de dalt»

El periodista Ramon Barnils va néixer el 13 d'octubre del 1940 a Sabadell i va morir el 14 de març del 2001 a Reus. L'art d'incomodar, cantant les veritats, el defineix. La seva família recorda que casa seva era plena de llibres, de retalls de premsa, de documents. Tant estava interessat a informar com a informar-se. El recordem amb 14 reflexions que ens en mostren l'esperit crític, però també l'humà. I amb el tràiler del documental *Barnil tal com rajava* (<http://www.grupbarnils.cat/el-grup-barnils-i-edicions-dau-recuperen-el-periodista-ramon-barnils-en-un-llibre-i-un-documental/>), en què una colla d'amics del periodista ens expliquen, amb intimitat i confiança, quin record en tenen.

Foto: Facebook. Ramon Barnils

1. La cultura potser no sempre ve de baix, però mai ve de dalt.

2. Si nosaltres ho volem, el rei anirà nu.
3. Deixar Espanya de banda no és una qüestió política ni ètica, ni de dretes ni d'esquerres. És una simple qüestió de bon gust.
4. Ja seria hora que el primer viatge a l'estranger que fessin els espanyols fos aquí.
5. El secret professional són les garrofes i amb això la gent no hi juga.
6. Qui es pensi que un periodista és més que un assalariat, no sap què és un periodista, ni sap què és un assalariat.
7. Hem passat de no tenir notícies a tenir-ne massa, i tan mort és qui es mor de set com qui es mor ofegat.
8. Els nostres mitjans haurien d'estar més atents a la clientela: els ciutadans. Si no ho estan és que la seva clientela no són els ciutadans, sinó les minories dominants.
9. Els periodistes trobem a faltar enemics, és a dir polítics de talla. La que gasten habitualment els polítics és insultant.
10. Qui ho diu que els joves d'avui passen de tot i no saben res? El que sí que és segur és que ara ja ha arribat el moment de vestir-los d'un coneixement de tota la realitat.
11. El gremi dels periodistes em sembla el més corromput i fàcil de manipular de tots. Més que els mateixos polítics.
12. Per molt pessimisme que intentin inocular els pessimistes de sempre, sempre salta una espurna d'esperança que ens justifica als optimistes.
13. Amb el pas dels anys cada vegada dic més el que penso. És el que deia Sartre: com més vell em faig, més radical em torno.
14. El que més detesto de la nostra societat és la falta de valor per ser feliç.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=G52GGF2XaqU>